

Glavni pretres: 3. 10. 2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje optuženog Radoslava Mitrovića

Iako kaže da u Suvoj Reci/Suharekë nije bilo pripadnika OVK, optuženi Mitrović ne isključuje mogućnost da ih je bilo, da su preko dana izlazili iz grada, negde vršili terorističke akte i vraćali se u Suvu Reku/Suharekë kao da se ništa nije dogodilo. Optuženi Mitrović je odlučno tvrdio da policija nije bila pod vojnom komandom nakon proglašenja ratnog stanja, da je funkcionisala združena komanda, ali je svako bio odgovoran za svoje jedinice.

Na razjašnjenju odnosa i koordinacije između vojske i policije, pored člana Veća sudije Veska Krstajića, insistirali su i punomoćnici.

Pre svega, u vezi sa pretpočinjavanjem policijskih jedinica vojsci, optuženi je objasnio da je deo njegove jedinice pretpočinjen 549. brigadi Vojske Jugoslavije, a drugi 243. motorizovanoj brigadi VJ. Međutim, njemu je direktno nadređeni bio general Sreten Lukić, načelnik Štaba MUP-a na Kosovu sa sedištem u Prištini. Pored toga, optuženi je objasnio da je načelniku OUP-a Suva Reka/Suharekë pretpostavljeni bio potpukovnik Đuričić, načelnik policije u Prizrenu, a ovome je pretpostavljeni bio načelnik SUP-a Prizren, koji je odgovarao Štabu MUP-a na Kosovu. Inače, štab je istureno komandno mesto MUP-a Srbije.

Komentar:

Ovakav odgovor optuženog Mitrovića je protivrečan. Prvo tvrdi da je njegova jedinica bila pretpočinjena vojnim jedinicama, a zatim izričito tvrdi da je njemu direktno nadređeni bio načelnik štaba MUP-a general Sreten Lukić, koji je takođe direktno nadređen SUP-u Prizren, u čijoj je nadležnosti OUP u Suvoj Reci/Suharekë.

Pojašnjavajući odnos združene komande i štaba MUP-a, optuženi je rekao da nije reč o jedinstvenoj komandi već su vojska i policija delovale na istom zadatku ali samostalno, i svako je odgovarao za svoj deo aktivnosti.

Saslušanje optuženog Radojka Repanovića

Optuženi je bio komandir policijske stanice u Suvoj Reci/Suharekë. Načelnik OUP-a je bio Dobrivoje Vitošević. OUP Suva Reka/Suharekë bio je podređen SUP-u u Prizrenu.

U vezi sa optužnicom optuženi je rekao: «Meni je najiskrenije žao to što se desilo u Suvoj Reci, ali meni je savest sasvim čista. Optužnica je neosnovana, nikada ni od koga nisam primio naredbu da pripadnici policijske stanice Suva Reka krenu, vrše pretrese, paljenje kuća, ubijanje, tovarjenje leševa, sklanjanje sa lica mesta i slično. Nikada nikome nisam naredio da ide i ubija civile, tovari i vozi...»

U okviru akcije da se obezbede putni pravci Suva Reka/Suharekë – Prizren i Suva Reka/Suharekë – Orahovac kao i sam grad Suva Reka/Suharekë, OUP u Suvoj Reci/Suharekë postavio je punkt u selima Đinovce/Gjiaoc i Topličane/Topliqan, i tri punkta u samom gradu – kod robne kuće, osnovne škole i mosta. Punkt u selu Đinovce/Gjiaoc bio je na sedam, a punkt u Topličanu/Toplican na pet kilometara od Suve Reke/Suharekë. U okviru OUP-a funkcionisala je dežurna služba i auto-patrole, koje su sačinjavala po dva policajca. OUP je organizovao osmatranje grada sa zvonika crkve u blizini policijske stanice. Glavni zadatak osmatrača-policajaca bio je da prate zbivanja na

Reštanskom putu odakle je, prema kazivanju optuženog, policijskoj stanici pretila najveća opasnost.

Optuženi se 25. ili 26. marta 1999. sastao sa radnikom Državne bezbednosti Miloradom Nišavićem i ovaj mu je rekao da kao pripadnik DB ima saznanja da u kući u kojoj je boravila misija OEBS-a [bela kuća Fatona i Shyhrete Berisha] postoji lokator, koji može dati koordinate za granatiranje policijske stanice. Optuženi Repanović je formirao grupu policajaca i uputio ih da pretresu tu kuću. Ne može da se seti da li je to bilo 25. ili 26. 03.1999.

Na dan 26. 03.1999. optuženi je obavljao razne aktivnosti oko izmeštaja policijske stanice u fabriku *Balkan*. Posle toga je civilnim vozilom otišao da obiđe punktove u selima Đinovce/Gjiaoc i Topličane/Topliqan. Kada se vratio u popodnevni satima čuo je pucnjavu u reonu policijske stanice. Zastao je i sačekao da prođe pucnjava. Kada je prestala, krenuo je prema policijskoj stanici i u blizini opštine je video gužvu, da se sakupio narod, pripadnici TO i video je da se tu nešto dešava. Stao je i iz pravca zanatskog centra mu je prišao dr. Boban Vuksanović, komandant grada. Bio je vidno uzbuđen i na pitanje optuženog „šta ima Bobane“, ovaj je odgovorio „rat je, krenuli su da napadnu grad“. Nakon tih reči, prema kazivanju optuženog, dr. Vuksanović mu je pokazao jedan leš, udaljen 20 m od zanatskog centra i iz džepa je izvadio oznake OVK, stavljajući mu do znanja da je ubijeni pripadnik OVK. Optuženi se tu kratko zadržao i na polasku je rekao Vuksanoviću „Bobane, mislim da znaš šta radiš“. Optuženi je otišao sa tog mesta jer, kako kaže, nije poznavao te ljude iz TO koje je video a i zbog toga što je komandant grada bio uzrujan i uzbuđen.

Optuženi je otišao u policijsku stanicu i tada mu je dežurni rekao da su prilikom pretresa kuće, na koju je ukazao radnik DB Milorad Nišavić, pronađeni CD i neke kutije i da su to odmah predali DB-u Suva Reka/Suharekë.

Optuženi je nakon saznanja da su na Reštanskom putu 25. 03.1999. pronađeni neki leševi, o tome obavestio SUP u Prizrenu da bi oni poslali uviđajnu ekipu. OUP u Suvoj Reci, osim krim. tehničara, nije imao uviđajnu ekipu. Optuženi je upoznat da je uviđajna ekipa iz Prizrena došla da obavi uviđaj, i to uprepodnevnim časovima, između 10:00 i 11:00, ali ne zna da li je to bilo sutradan [26. 03.] ili nekog od sledećih dana. On zna da je iz policijske stanice upućeno nekoliko pripadnika policija da obezbeđuju ekipu dok obavlja uviđaj. Optuženi je takođe odredio grupu policajaca da obezbeđuje radnike komunalnog preduzeća dok utovaraju, prevoze i sahranjuju tela Albanaca ubijenih na Reštanskom putu.

Na dan 26. 03. 1999. u auto patroli su bili Radovan Tanović, Slađan Čukarić, Sreten Janković i Miroslav Petković.